

Les llàgrimes de l'esclau modern

written by Cristina Font i Butxaca | 8 de març de 2018

[Escrivia el 10 de juny de l'any 2013](#): «hi ha víctimes potencials, persones vulnerables: aquelles amb discapacitat, les treballadores del sexe o les persones immigrants. Totes elles necessiten protecció, no només, perquè l'elevada associació entre l'exercici del treball sexual, la victimització i la presència de problemes d'abús d'alcohol o substàncies tòxiques també ha estat confirmada, sinó pel fet que **tenen aquest dret**».

Desconeixia en aquelles alçades de la partida, que no només les dones que visiblement tenim segmentades, i que per tant, se les detecta subjectes a una problemàtica són les que pateixen certes **deformacions vitals** per part de la societat: existeix allò que anomeno «*les llàgrimes de l'esclau modern*».

Per a l'assoliment d'un contracte indefinit s'hi vessa el cos; en sabem de la precarietat i, tanmateix, anem més enllà d'on ens diu el cor. I ja és prou injust que, per a quelcom tan bàsic i legítim, tinguem aquesta sèrie de dilemes que deterioren. **Desfullen, però no em resigno**.

Em vaig descobrir no fa més de quatre anys, traïda professionalment. Que és més que sentimentalment. No ens preparen per ser «castigats» quan dos més dos són igual a quatre, i fem que **DONi**. I passa, contínuament. **El llenguatge es torna paternalista; quan parlem de càstig**. Serà ben bé perquè per deformació professional la meua vena com a criminòloga marca. *De facto*, **aprofundint una mica més en aquest raonament, a mà alçada, hi ha un element que objectivament queda fora de debat: les dones difícilment podem superar en termes d'escalabilitat el càrrec d'executiu mitjà**—fonamentalment a les professions d'àmbit privat—. I no cal

que ens trobem en un pla de segregació per a entendre ràpidament quan et mous per la ciutat o per aquells poblets de la Catalunya interior (meravellosos i que tenim tan exclosos, tot sigui dit de pas!) que **no hi ha cap indret que s'escapi del tant per cent elevat de dones obreres contractades, perquè representen una inversió en cost molt menor**. O d'aquella que veiem passar amb sabates, i creiem que es guanya molt bé la vida; quan esgarrapem, la veritat és que ha hagut de renunciar a més del que faria un home o altres dones en la seva posició, perquè al final **hi ha dones còmplices**.

La Cultura i **ser néta de dones treballadores** fora de la llar –i apuntalaré «altament qualificades», perquè s'ha de dir– que han deixat petjada de la seva salut impresa a la fàbrica: em fa **menys** covarda; em fa **més** conscient. Em fa una igual.